

Kikker met je bril....

Het zomerreces is écht voorbij. Écht tijd voor de werkgroep **Vrijwillig Landschapsbeheer** (VLB) om de handen weer uit de mouwen te steken of -voor deze eerste oktober- om de spa in de grond te steken. Nog niet helemaal op volle sterkte, maar wel met weer vers bloed. Nieuwe leden!

Alle liefde voor wat groeit en bloeit en toch altijd weer boeit ten spijt: af en toe moet je de welhaast tomeloze groeikracht van sommige planten op sommige plaatsen, in de kiem smoren. De zwarte els dreigde zich meester te maken van poelen aan de Vissteeg. En zo'n poel is juist zo heerlijk voor kikkers en salamanders om wat te badderen.

Dat doet bij de werkgroep het alarm overgaan. Samen met onze hopman Flip, had bosbaas Theo de werkgroep er op geattendeerd. Getrakteerd op een nazomerzonnetje, dus 1 oktober aan de Vissteeg aan de slag!

Een misschien wat vergrijzende werkgroep, maar vlak ze niet uit. Ons Fons bijvoorbeeld telt al bijna acht (!) kruisjes, maar als een tornado (een grijze dus) stak hij op deze werkochtend de poelen een hart onder de riem door een felle aanval te openen op de oprukkende elzen; niet van die kleintjes (al deed de *tool code*, spaden, anders vermoeden), maar bomen van tja, elzen dus. Net toen de nestor van onze werkgroep aan de winnende hand leek, sloeg een els terug.

Weg bril!....

Nou, probeer dan maar eens tussen de stobben, de rietstengels, de voor de kleine elzen omgewoelde grond en andere hindernissen, de bril terug te vinden.

Niet alleen de flora had het zwaar te verduren bij de zoektocht; ook de fauna werd danig gestoord en de kikkertjes sprongen voor de voeten weg, alle kanten op. En omdat kikkers iets met brillen hebben, scheen diverse keren een kikker mét bril gesignaleerd te worden. Maar ze *zagen* niet echt iets behalve die zwarte els (maar goed dat ze die ook bij zich hadden want met alleen spaden konden ze niet veel...).

Je blijft in zo'n geval tóch zoeken! Het was nota bene de biljartbril van ons Fons. Niet dat Fons er erg mee in z'n schik was want de biljartballen schenen door de bril een beetje ei-vormig. Dat is zelfs voor een prof-biljarter een vervelende bijkomstigheid (voor een olifant overigens weer niet: liever eieren dan ivoren ballen). Maar als je er een tweede bril gratis bij krijgt, ja, bij een gegeven bril moet je niet te diep in het glas kijken of hoe zeggen ze dat ook al weer.

Maar Fons' Mien moest hem zo niet zien. Dat werd nog uren in de kroeg hangen tot de invallende avondschemer het gemis minder zou doen opvallen. Maar wat moet je op café zonder biljartbril? Te diep in het glas kijken waarschijnlijk.

De leden van de werkgroep kunnen wel zeggen dat ze de elzen toen mores hebben geleerd, als genoegdoening voor ons Fons, maar waarschijnlijk ook zeer tot tevredenheid van bosbaas Theo.

Foto: Theo Verstappen

En of je het gelooft of niet, uiteindelijk werd de bril toch nog gevonden. Een beetje verbogen weliswaar, maar verder helemaal in takt.

Zo zie je maar, een biljartbril kan een stootje hebben.